

den, der finder Sted efter den nuværende Lovgivning, nemlig ved en almindelig Folkeforsikring, saa vilde det være ganske naturligt og rimeligt, om man fra Indenrigsministerens Side havde sagt, at der vilde være Anledning til ved samme Lejlighed at optage Spørgsmaalet om en almindelig Børneforsikring. Jeg siger dette navnlig under Hensyn til, at den højtærede Indenrigsminister har bebudet Forslaget om en almindelig Folkeforsikring i en nær Fremtid.

Det forekommer mig derfor, at Tidspunktet for at forelægge dette Lovforslag for det høje Ting ikke er særlig heldigt valgt, og dette gælder ikke alene af den Grund, jeg har fremført her, nemlig at Opgavens Løsning efter min Mening vil kunne ske billigere og forstandigere paa den af mig angivne Maade, men det gælder ogsaa af Hensyn til det Overblik, som det efter min Mening saa ofte har skortet paa her fra Rigsdagens Side, naar vi have paalignet Udgifter, som bæres dels af Staten og dels af Kommunerne. Jeg er ikke i Tvivl om, at naar den højtærede Indenrigsminister fremsætter sit Forslag eller de Tanker, han har haft om almindelig Folkeforsikring, maa dette i alt Fald i Øjeblikket medføre større Udgifter for Kommunerne end den nuværende Alderdomsunderstøttelse. Det er nemlig ganske utænkeligt, at man paa een Gang skulde kunne afskaffe den nuværende Alderdomsunderstøttelseslov og sætte en almindelig Folkeforsikringslov i Stedet; der maa være en længere Overgangsperiode, i hvilken Udgifterne til begge disse to Formaal maa affoldes, og det forekommer mig — deri kan jeg ganske give det ærede Medlem fra Gudme (Ravn) Ret —, at naar man har spændt Borgerne her i dette Land saa haardt for, som Tilfældet vil blive, naar de Skattelovforslag blive vedtagne, som for Øjeblikket blive behandlet her i Tinget, saa er der i ganske overordentlig høj Grad Grund til, at man med Hensyn til de Udgifter, som man fremdeles agter at paalægge Kommunerne, navnlig til social Lovgivning, søger at skaffe sig et Overblik over, hvad der skal til i den nærmeste Tid.

Jeg mener altsaa, at saaledes som dette Lovforslag er affattet med det rene Forsørgelsesprincip, som findes deri, er det uheldigt, og med Hensyn til Tidspunktet, paa hvilket det er forelagt, finder jeg det heller ikke heldigt. Det forekommer mig, at den Udvej, som i Gaar blev anvist af det ærede Medlem fra Gudme (Ravn), og som gik ud paa, at man i alt Fald foreløbig løste Spørgsmaalet saaledes, at man overlod til de kommunale Raad, til Sogneraadene, at

give Understøttelse til de Børn i Kommunen, som led Nød, og paa en saadan Maade, at de paagældende Sogneraad afgjorde, om denne Understøttelse skulde ydes med Fattighjælps Virkning eller ikke, vilde være tilstrækkeligt paa dette Tidspunkt. Det er i det hele taget, tror jeg at turde sige, en Sjældenhed, at der blandt Børnene i Landkommunerne lides virkelig Nød. At det forholder sig noget anderledes i de store Byer, ved jeg; det har jeg hørt fra saa mange Sider, men jeg mangler tilstrækkeligt Kendskab til at kunne udtale mig nærmere derom. Det vil dog ikke være utænkeligt, at man for Byernes Vedkommende kunde gaa til særlige Bestemmelser, som ikke ere absolut paakrævede for Landkommunernes Vedkommende. Men det forekommer mig at være naturligt — jeg ved selvfølgelig meget godt, at jeg her staar ret ene i dette Ting, jeg har ikke megen Udsigt til at faa det gennemført —, saaledes som Situationen foreligger baade i finansiel Henseende og med Hensyn til de sociale Lovforslag, som kunne ventes fra Indenrigsministeren, at man skulde gaa til en foreløbig Løsning af dette Spørgsmaal og skulde opsætte Spørgsmalets endelige Afgørelse til Behandling sammen med de øvrige sociale Lovforslag, som man ved komme i en nær Fremtid, og hvis økonomiske Rækkevidde man paa dette Tidspunkt neppe kan overse.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Holbæk Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Jensen: Det er en Overraskelse, og lad mig tilføje en glædelig Overraskelse, at dette Forslag er blevet mødt med saa ublandet Tilslutning fra alle Sider. Jeg maa selvfølgelig beklage, at den eneste virkelige Modstand, der er fremkommen mod dette Forslag, er kommen fra et Medlem af vort Parti, det ærede Medlem fra Gudme (Ravn), men jeg haaber, det skal vise sig, at det ærede Medlem staar ene med denne sin Opfattelse. Der er fra flere Sider hævdet, at naar denne Lov skulde føres ud i Livet, burde man drage et skarpt Skel imellem, om Nøden var selvforskyldt eller uforskyldt. Maa jeg i den Henseende gøre opmærksom paa, at det hedder i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det er Børnene, som man har ønsket gennem Lovforslaget at komme til Hjælp. Naar dette er Grundlaget — og dette Grundlag er blevet erkendt af alle,